

Løviol om, at en staaende Bestemmelse om Revision i og for sig ikke har stor Betydning, naar ikke denne staaende Bestemmelse tager Kjød og Blod, som Lovforslaget om Sørens og Flaadens Ordning har gjort i de senere Aar. Vi have staaet i den Tro om Revisionen, at det ikke blot var en Tanke, men Noget, man fik Lov til at tage og søle paa, saaledes at Marinens og Sørens Ordning var bestemt til at omdannes og udvikles i de Retninger, hvori det var ønsket saavel af Sørens som Flaadens Officerer. Denne Udvikling har staaet som et Haab, og dette Haab paastaar jeg bestemt, er blevet skuffet, og i denne Skuffelse ligger der en Slappelse. Det nedbryder Tilliden og Troen, naar det, hvorved denne Skuffelse er fremkaldt, synes at røbe en Mangel paa tilbørlig Interesse for Sagen, og en saadan Skuffelse øver naturligvis sin Virkning i højeste Grad paa dem, som Sagen vedkommer.

Krieger: Ja, jeg kan ikke Andet end aldeles bestemt fastholde det Udgangspunkt, hvorfra jeg betragter Revisionsbestemmelserne, og jeg tror, at de, som mere eller mindre lede den offentlige Mening i de militære Kredse, fra først af have haft en bestemt Opfordring til at fastholde i en levende og klar Erindring Oprindelsen til Revisionsbestemmelsen. Det falder ikke mig ind i mindste Maade at ville tale imod dem, som have haabet dens Gjennemførelse paa denne eller hin Maade; men jeg tror, at det virker netop til at forebygge Skuffelser, at man under alle disse Forhandlinger erindrer denne Revisionsbestemmelser virkelige Oprindelse, hvorledes det ingenkunde var Regjeringen, der i og for sig ønskede den, hvorledes den blev paatvungen Regjeringen, og hvorledes den naturligvis efter hele sin Karakter maa staa som tvivlsom og tvetydig. At man haaber det Bedste, er en ærlig Sag, men derfor er man ikke berettiget til at tabe Haabet blot af den Grund, at en Bestemmelse, hvis oprindelige Karakter var en helt anden, ikke pludselig viser sig at antage en Form og Stillelse, som falder sammen med det, man selv kunde ønske.

Jouquières: Jeg vil blot bemærke, at det er ganske vist, at, dersom denne Revisionsbestemmelse ikke havde været til, saa vilde der ikke være fremkaldt de Forhaabninger, som der nu er, men efterat man Aar efter Aar har faaet Forslag forelagte, som ere fremkaldte ved Drøftelse af Autoriteter i Militæretaten, er det meget naturligt, at man har fæstet sit Haab til, at der engang maatte komme Noget ud deraf, og det tror jeg dog, at man maa indrømme, at det kan virke nedbrydende, naar man ser, at Forslagene Aar efter Aar blive lagte til Side uden at bære Frugt. Jeg er ganske enig med det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Krieger) i, at man ikke var berettiget til at forlange, at Revisionsbestemmelsen

skulde staa i Loven, men naar den er kommen ind deri, udtaler jeg det som min Overbevisning, at jeg finder det naturligt, at der kommer nogen Skuffelse, naar Revisionen desuagtet idelig udfættes.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 37 Stemmer.

Carstensen: Jeg tillader mig at foreslå, at Sagen henvises til det Udvalg, der er nedsat angaaende Lovforslaget om Sørens Ordning.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag, gik man til Afstemning, hvorved ovennævnte Carstensen's Forslag vedtoges enstemmig med 37 Stemmer.

Man gik derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1631 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Carstensen: Jeg skal i Anledning af dette Lovforslag kun gjøre den almindelige Bemærkning, at de Forøgelse i Lønningsafsaetne, som fremkom ved dette Forslag, vistnok hovedsagelig kun kunne betragtes som svarende til den Prisforhøielse, der er indtraadt i de Aar, der ere forløbne, siden Gagesaetne sidst bleve regulerede. Kun skal jeg tilføie en ganske kort Bemærkning, nemlig den, at der vistnok vil være Anledning for et eventuelt Udvalg til at undersøge, om der ikke bør gjøres Mere for Underofficererne end tidligere. Der har viist sig en betænkelig Afgang i Underofficerernes Antal; Tilgangen supplerer ikke Afgangen, og Underofficerskorpset er saa vigtigt for Tjenesten, at denne nødvendigvis maa lide under, at Korpset ikke er fuldtalligt. Det er ganske vist, at forskellige tilstøpende Omstændigheder kunne bidrage hertil, men at ovennævnte Moment har sin Betydning, er der vist neppe nogen Tvivl om.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 37 Stemmer.